

AENEIDOS

Cybele

Rhea

Ennius. Qui per amonā urbem lenisuit agmine tybris. Parta nam cū a fatīs destinata sunt: parta iam dici pnt. Dilectā q. d. q̄uis me diligas: tamen pellenā sunt lacrymā. Magna nam αΥεΛηη gre cis dicit. Appellatur autem ops Rhea: berecynthia: Cybele bona dea. Matrem Saturni eam fabulantur. Graeci hanc gynciam nominant. Phryges illam Midā regis parentem asserunt. Romani dryadem puellam Fauni uxorem. Nonnulli graecorū illam ex matricib⁹ Liberi eē volunt: quam nec fari licet. vnde mulieres eius sacra colentes: tabernacula virginis intexūt ramis. Sacris nefas est viris adesse. Itaq; cum instant sacra ipse vir siue p̄tor siue consul sit: cunctiq; mares vnācomigrant. Vxor magnifice domum intruit magna sacrorū pars ibi noctu conficitur. Ait Plutarchus in vita Caesaris. Augustinus autem in lib. secundo de ci. d. ait. Oblectabamur celesti virgini berecynthi: ante cuius lecticam die solenni lauatois eius talia per publicum cantabātur a nequissimis scānicis: qualia nec matrem ipsorū scānicorū deceret audire spectante & audiente vtriusq; sexus multitudine. De hac etiam ita refert Diodorus. Apud atlantios cōe lum quem. o. p. a. non graeci appellant olium regnasse hominesq; batenus soliuagos errantes in vnum coegisse: & moribus ac legibus informasse frugumq; & aliarum vtulium rerum inuentorem fuisse. & qm̄ syderū diligentissim⁹ scrutator eēt multa futura hominibus predixisse: & annum ad solis & mensē & lunā reuolutionem instituisse. Quapropter cum e vita migrasset: illum & diuinis honoribus profectum sunt & p̄petuum regem putarunt: coelumq; de suo nomine appellarunt. Hic & Titea vxore quindē filios creauit: quos a matre titanes appellant. Habuit & filias: quarū excellentes fuit Basylea. i. regina: & Rhea. Sed basylea maior natu quoniam fratres affectu materno educavit: magna mater est nominata: & Cybele et Dindimene vocatur. Traditur tamen huius dex & alia in phrygia origo. Dicunt enim vetustum & lydā & phrygiā Meonem ex Dindime vxore filiam suscepisse quam nutrire nolens exponendam in siluis curauit: quae diuinitus a pardis & huiusmodi feris nutrita a muliere pastoris inuenta domumq; ad ducta. Cybele appellata est. Mox iam adulta forma: modesta: ac prudentia excelluit. Nam ex plurib⁹ calamis fistulā prima inuenit: & cymbala & tympana ad ludos ad choreas & contra pecudum ac puerorum morbos salutaria remedia. Hae fratris Saturni vxor iouem: iunonem: neptunum: & plutonem genuit. Dicta est deorum mater: & datus curus & leones ad illum vinēt: corona turrita in capite. Terco natus. locus ex Homero est. In idē montibus urbem Scepsim fuisse dicunt: in qua anexas regiam habuit. Huc ex troia fugiens venit cum familia: & ad eum breui conueiit ingens turba. At graeci misso caducea tore iusserunt vt cum omnibus prouincia cederet.

SER. Demū nouissime. Admirās. cū i uenissē admirat⁹ sū. Exilio. ad exiliū. nā donat⁹ cōtra metrū sensē dices exilio. Nā ilion bēt primā longā. Vulg⁹. magni ē qd̄ addidit vulg⁹. Idē. nā sic troianis videtur Sic alibi tibi deserit hēper⁹ oeta. Inde ei vī oriri vel occidere sydera dicimus: vñ vel videri aut incipiūt: aut desināt. Ducebatq; diem. quia lucis est p̄uius. Cessi. deest igitur Montē. si idam: vt apparet in nono. **DO.** Ingentē numes. p̄ter eos q̄s dimise rat: inuenit aduenisse multos alios: Hoc autē dicit: ne sol⁹ p̄riam deseruisse videat. Lucifer. idē noua descriptōe vsus ē diei natalē. Nā an ipm̄ exoritur lucifer. Hūc seq̄ lux q̄ die plenū cōfirmat. q̄ nō tā nunci⁹ venē. tis diei est: sed fidus. certusq; p̄ductor. Danaīq; obfessa. t. l. por. hoc signū erat illos potitos esse victoria: & lux contraria saluti suae & suoq; erat. ergo spoliatus omni spe: Cessi veluti necessitate coactus per Laocoontis exitium p̄ diligentiam martis q̄ mibi deos potius q̄ graecos inimicos ondit: p̄ incendium ex filii mei vertice: p̄ hortationē patris & religiosas voces vxoris. Cessi potioribus. Neq; debui niti: q̄ totiens repugnantibus diis frustra certau.

Sic demū socios consumpta nocte reuifio. Atq; hic ingentē comitum effluxisse nouos. Inuenio admirans numerum: matresq; virosq; Collectam exilio pubem: miserabile vulgus Vndiq; conuenere animis opibusq; parati In quascunq; velim pelago deducere terras Iamq; iugis summæ surgebat lucifer idē Ducebatq; diem: danaīq; obfessa tenebāt Limina portarū: nec spes opis vlla dabat Cessi: & sublato montem genitore petiui.

CHR. Sic demū sic. f. in multo mēore in multa anxietate: vt & patri exilium suaderet: & persuasū vna cum filio & vxore & reliquis comitibus intutum p̄ tot pericula educeret: vt animā diuersa coiugis amissione tam diu tam diligenter cum tanto periculo eam vbiq; inquireret. Denum. ostendit cum multa fecisset per eam noctem potuisse eam videri longam: Vel demum. q. d. post multos labores tandē omnis res in cassum rediit. Consumpta. idcirco consumpta q̄a nihil in ea perfecisset. Comitum astu. nā ad eum tanq; ad fortissimū sapienissimūq; ducent & patri amatorem confugerāt veluti sperantes si aliquid remedium patriae afferri posset: ab eo facile allatum iri. Sin non posset illius sperantes si aliquid ex illi miserias facile posse mitigari. Vndiq; ex omi ordine ciuitatis & ex omni loco p̄pter quod ostenditur magnā fuisse anex auctoritatem cum omēs in eo omne spem reposuissent. Parati. nō ergo venerant consulaturi: sed illius cōsilium veluti potioris: accepturi: nec se solum sed opes suas comittebāt. Quā nō fecissent nisi probum fortem ac sapientem auem cognouissent. Quod autem dicit Collectam exilio: ostendit omnem spem defendendae urbis depoluisse. Lucifer. stella veneris lucidissima est omnū planetarum: vt diximus: cum de Venere verba fecimus.

Postq; res